

U kent het vast wel. Iedereen heeft weleens gescholden of is weleens uitgescholden. Soms om niets en soms doe je zoiets terwijl je denkt; Waarom doe ik het toch?"

Als we een beetje aan het schelden waren, redenen zat, dan gebruikten we 'vroeger' 'fatsoenlijke' scheldwoorden. In sommige gevallen toch wel enigszins doorspekt met wat lichaamsdelen of iets godsdienstigs, maar de vreselijke ziektes die nu worden gebruikt, waren niet in de mode.

Natuurlijk kunt je ook andere woorden gebruiken. Als je je op je vingers slaat of als je je koffie laat vallen op een wit vloerkleed, maar soms floept het gewoon je mond uit. Er is zelfs een Bond tegen Vloeken en waarom ook niet. Ieder zijns wils!

De vraag vandaag is alleen: "Waarom wordt bij het minste of geringste gevloekt en daarbij de meest vreselijke ziektes gebruikt?". Nog vervelender is dat kinderen, steeds jonger, zich niet meer fatsoenlijk kunnen uitdrukken en meteen allerlei verwensingen naar je hoofd slingeren.

Je mag je nergens meer mee bemoeien of iets zeggen van bepaald gedrag. Waarom moeten spullen, die met gemeenschapsgeld zijn betaald, zinloos worden vernield? Waarom mag je van afwijkend gedrag in het verkeer, niets zeggen? En als men hiervoor een bekeuring krijgt; je moet eens horen wat er volgt! Wat te denken van een programma als 'Hufters in het verkeer'. Vreselijk toch en het zal je maar overkomen. Als je dan iets wilt zeggen, zeer rationeel, kan je soms een ziekenhuisbed bestellen. Zo ongenueanceerd en zo grof; de korte lontjes zijn vaak genoemd en de hierbij onverdraagzaamheid is wel ongelofelijk toegenomen.

Er fietste met snelheid een 'fatbiker' over het plein, eigenlijk onverantwoord en ik hoorde een moeder tegen haar kleine kinderen zeggen dat ze hier niets van mochten zeggen. Misschien zeggen die kinderen op de fatbike wel 'gekke dingen'. Toevallig hoorde ik dit en zei: "Jammer toch, maar wel begrijpelijk, eigenlijk!" "Ja", zei die mevrouw, "als ik er wat van zeg, krijg ik de meest vreselijke ziektes naar mijn hoofd geslingerd, beginnend met kanker-dit en kanker dat en dat wil ik mijn kinderen niet aandoen."

Dit is toch een omgekeerde wereld. We houden ons in, omdat we niet precies weten wat er kan gebeuren. Laatst zei iemand: "Wat kijk je toch" kankerleijer (sorry!) en ik dacht waar moet ik dan kijken. Is dit ook al gecensureerd? Een ander voorval was wel komisch. Een discussie voeren met wat jonge kinderen over dat zij niet met respect worden behandeld, dus denk je: "Waar kom je vandaan; kun je het woord "respect" wel schrijven?"

Waar komt dit gedrag toch allemaal vandaan en nog belangrijker; kunnen we ervan af? In wat voor maatschappij leven we, als we op tv eigenlijk niets anders zien. Misschien in iets andere bevoordingen gesproken. Op hoog niveau is het soms niets anders. Waar we elkaar allemaal voor uitmaken; 'honden lusten hier geen brood van'.

*Een fatsoenlijk discussie kan bijna niet meer gevoerd worden en dat is toch wel triest!
Schelden doet geen pijn, misschien kunnen we daar wat mee.....een beginnetje!*

Vriendelijke groet,

Pjer Wijsman
Voorzitter Commissie Loosduinen

